

Едно мѣсто каменливо, на което мѣсто сѣдели
человѣцы нечисти 17: племета. Всяко племе
си хортѣвало языкѣтъ, и се назоваха нечисти
языцы. Тѣи бѣха, Ботачани, Маггоачани, А-
нагчани, Агокчани, Ексавачани, Человѣкождцы,
Псоглацы, Фардчани, Алинейчани, Фусоникчани,
Асинчани, Драрарейчани, Дефарейчани, Фути-
нейчани, Фелматейчани, Мармвачани и Агри-
маноеичани. Тѣи като видѣха Александра, бѣ-
гаха на сѣверната страна. Александръ ги и-
спыдалъ въ сѣверныя голѣмы горы. Тамъ на-
мѣрилъ добро мѣсто, понеже оныя горы имали
наоколо пещеры, само съ едни вѣрта. Оныя
языцы вѣзали вѣтре въ пещерыте, Александръ
тамо ги ударилъ, и ги затворилъ, гдѣто веке
на вселенная да не излѣзатъ. Повелилъ и на-
правели вѣрта къжурна, и намазалъ асось Си-
акинасъ (Сиакинасъ е такава нѣщо, гдѣто нито
желѣзо го сѣче, нито огнь го гори), направели
къла висока, и толкова бѣха искрени оныя, гдѣ-
то направели и кампанъ пречѣденъ отгоре на
врѣхъ кълата въ способъ, защо когато вѣдалъ
вѣтѣръ, дѣмалъ таа дѣма. „Царь Александръ.“
Оныя що бѣха вътре като слышали тоа гласъ,
несмѣли да излѣзатъ да дойдатъ до вѣрта-
та, и тамо са затворени дорѣ до днесъ.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА ПРИ КАНДАКИ.

Отъ тамо станалъ пакъ Александръ, и оти-
шалъ на земята Амастидійска, на която бѣлъ
Господарь Кантауласъ сынъ на-пречѣдната и пре-
славная Кандаки заради юначеството ѝ, почетъ-
та ѝ, и за когатството що имала. Бѣла сваха